

10-04-16 Zelfbenoemde equitherapeuten kwalijke zaak

[Link naar artikel in Bit: Coaching met paarden](#)

Namens de Nederlandse Stichting Helpen met Paarden (SHP) wil ik reageren op recente publicaties over paardentherapie en coaching met paarden. Op talloze websites bieden zelfbenoemde ervaringsdeskundige 'specialisten voor paarden en mensen' hun diensten aan. Onze stichting, die sinds tien jaar een gedegen opleiding tot equithérapeut aanbiedt en een internationaal getoetst kwaliteitsbeleid voert, vindt het een zeer gevaarlijke zaak wanneer mensen die over geen enkele opleiding beschikken op het gebied van het begeleiden van processen met ondersteuning van het paard, deze vorm van therapie aanbieden en uitvoeren.

Een analyse van deze websites toont aan dat therapie met behulp van het paard op dit moment kennelijk een hoge marktwaarde heeft. Anders gezegd: er bestaat een behoefte aan alternatieve methoden in de therapeutische, pedagogische en psychosociale sector. Momenteel lijken managementtrainingen, het ontwikkelen van leidinggevende capaciteiten en esoterische zelfontdekkingsseminars met paarden een enorme 'hit' te zijn.

Hoe positief de groeiende belangstelling voor Animal Mediated Assistance and Therapy ook voor de serieuze equithérapeut is, deze interesse geeft ook reden tot bezorgdheid. De belangstelling voor het paard in zijn functie als 'spiegel van de ziel' leidt helaas namelijk eveneens tot de inzet van het paard op momenten dat deze ongepast, gevaarlijk en ethisch niet te verantwoorden is.

Ondeskundig aanbod

Naast zuiver economische motieven, treffen we ook andere oorzaken aan van ondeskundig tot zelfs dubieus gebruik van het paard. Omdat het paard niet alleen op toekomstige cliënten, maar ook op meer of minder goed opgeleide zelfbenoemde 'helpers' een grote aantrekkingskracht heeft, is het vaak hun enthousiasme in combinatie met weinig voorkennis die – soms met de beste intenties – tot een niet serieus te nemen, ondeskundig aanbod leidt.

Daarnaast zijn er helaas ook aanbieders die hun eigen problemen met de hulp van cliënten en paarden onder controle proberen te krijgen, en beide voor hun eigen doeleinden misbruiken.

In mijn praktijk word ik regelmatig geconfronteerd met slachtoffers van diverse workshops die ik als onverantwoordelijk beschouw, zoals paardentherapieën of zelfontdekkings-, angst- of leiderschapswerkshops die tot psychische of lichamelijke schade hebben geleid.

Zo bezien kan het gebruik van het paard als 'spiegel' zelfs gevaarlijk worden, want het paard op zich is nog geen therapeut. Hij beschikt over zeer relevante eigenschappen en de bereidheid met de mens samen te werken en hem een spiegel voor te houden. Dat kan hij echter alleen doen in samenspel met een kundig therapeut, een systematisch therapieconcept en de juiste randvoorwaarden. Dan pas kan het zijn vaardigheden ontplooien en een wezenlijke factor als niet-menselijke co-therapeut in het therapeutisch proces worden.

Ethische code

Wat onderscheidt serieuze Animal Mediated Assistance and Therapy, zoals aangeboden door specialisten, van allerlei pogingen met het paard als spiegel te werken zonder over de nodige technische, theoretische en ethische kennis te beschikken?

Dit zijn onder andere de gecertificeerde equithérapeuten SHP. Zij hebben allemaal een opleiding gevolgd en hebben daarnaast ervaring opgedaan binnen de hulpverlening. Verder hebben ze een hippische kwalificatie op zak en een pittige opleiding van twee jaar achter de rug. Onze stichting hanteert een gedegen kwaliteitsprofiel van de equithérapeut. Dit profiel wordt in de opleiding verworven en voor uitreiking van het diploma getoetst.

Equithérapeuten SHP hanteren een degelijk behandelmodel en verplichten zich dat na te leven. De gecertificeerde equithérapeut moet zich blijven bijscholen en zijn deskundigheid en therapeutische en hippische vaardigheden op peil houden. Hij beschikt verder over de stalplaquette die hem als Equithérapeut SHP legitimeert.

De gecertificeerde equithérapeut voorziet de cliënt van informatie over zijn basisberoep, zijn behandelmodel en de manier waarop hij het paard wil inzetten om de betreffende cliënt te ontwikkelen, ondersteunen of genezen. Afhankelijk van zijn basisberoep en zijn specialisatie kan het gaan om psychotherapie of psychosociale begeleiding voor volwassenen of kinderen, over ontwikkelingsbevordering voor kinderen, orthopedagogische begeleiding of revalidatie. Ook zelfervaring en teambuilding kan op basis van equithérapie worden aangeboden.

De gecertificeerde equithérapeut werkt bovendien met een goed opgeleid therapiepaard dat uiteraard is gehuisvest onder paardvriendelijke condities. Samen met het paard bouwt hij aan een driehoeksrelatie tussen cliënt, paard en therapeut, waarin paard en cliënt een bewegingsdialoog met elkaar aangaan. De therapeut begeleidt dit procesmatig.

Positieve sporen

Ter afsluiting wil ik benadrukken dat het paard ons niet alleen aanspreekt, het kan ook zijn sporen in ons achterlaten. Of deze sporen aangenaam of onaangenaam, rustgevend of verontrustend, bevorderlijk of schadelijk zijn, is afhankelijk van de context waarin we deze ervaringen opdoen, in welke samenhang we deze plaatsen en hoe we ze kunnen verwerken.

Equithérapie is erop gericht de ervaringen met het wezen paard systematisch te gebruiken om positieve sporen te genereren die, wanneer ze op de juiste manier zijn verwerkt, zelfs op lange termijn de levenskwaliteit van de cliënt kunnen verbeteren.

Ulrike Thiel werkt voor de Nederlandse Stichting Helpen met Paarden in Soerendonk. Dit is een organisatie ter bevordering van therapeutisch paardrijden op wetenschappelijk verantwoorde wijze.

Deze opinie verscheen woensdag 14 april 2010 in De Paardenkrant